

ایران اینگونه اقلاییون بی‌سود را پرورش داده جزء نویسنده کان زیر دست و ملکه صاحب مکتبان و مشمر دامامل دیگر هر وقت بچنین نویسنده کان اقلایی مصادف می‌شوند مثت خود را بدھان آنها زده و نمیگذارند در زبان ملی آنها رخنه پیدا کرده و آبروی ادبیات آنها را بپرسند - نویسنده مقاله، سلامه موسی یکی از ادبی معروف مصر است - سلامه موسی از آن نویسنده کانی است که معنی را بر لفظ مقدم دانسته تجدید و اصلاح ادبیات را در این میداند که نویسنده کان از الفاظ مزینه، استعارات بیهوده، تکرار های بیفایده، صرف نظر کرده سعی نمایند هر جمله و عبارتی از تحریرات آنها دارای روح معنی و حقیقت باشد - و عقیده خود را در مقاله ذیل بطور واضح و اختصار شرح میدهد:

ادبیات حبایی

حبایه‌نی را که بعضی اوقات مخصوصاً هنکام باران روی آب پیدا می‌شود دیده اید - قشنگی و ملاحت این حبایها خاصه و قتنی که آفتاب بر آنها نایده و رنگهای مختلف خورشید از آنها منعکس می‌شود قابل انکار نیست - اما با همه این قشنگی و ملاحت حباب، حباب است و بوزیدن مختصر نسیعی متلاشی و محو می‌شود - ادبی صنعتکر و لفاظ که هم خود را معروف، استعاره و مجاز و کنایه و تلفیق الفاظ مشعشه میدارند عبارت پردازی آنها حکم همان حبایها را دارد -

هر وقت می‌خواهد در موضوعی مقاله‌ای بنویسد یا کتابی تالیف کنند بهیچوجه متوجه باصل موضوع نشده عبارات خود را از همان حبایه‌ای توالی که خود اختراع و یا از دیگران اختلاس نموده اند تالیف می‌کنند - قشنگی و لطافت صنایعی را که نکار می‌برند منکر نیستم اما ملاحت و زیبائی آنها را همان زیبائی و ملاحت « حباب » یا کف روی آب می‌دانم که بوزیدن نسیم حقیقت و تابش خورشید معنی متلاشی

و زايل میشود - مقامات حریری و رسائل بدیع الزمان همدانی را همه خوانده و میخوانیم از الفاظ قشنگ و صنایع لفظی که بکار برده اند متلذذ میشویم اما هماقسى که از مشاهده حباب روی آب لدت میبریم . و دیگر هیچوقت این خیال نمیافتیم که اسلوب آنها را تقلید کرده بسبک و رویه آنها چیز بنویسیم زیرا این طرز انشاء با تصریح مطالب علمی و فلسفی و تحریر در مسائل جدی و واقعی مناسب نداشته و نمیسازد - نویسنده کان صنعتگر عموماً مخالف فلسفه و دشمن علم بوده و حتی یکی از آنها مخالفت خود را تصریح نموده و میگوید در هر چیز که فلسفه داخل شد فاسد میشود ! این یک فکر فاسد و عقیده مضری است گه جلو گیری از آن بر هر کس لازم است - باید شاگردان خود را بعلم و فلسفه تشویق نموده اهمیت مطالعه جدی و معانی حقیقی و واقعی را باها فهماییده و نگذاریم فریشه اشاهای بی مغز و لفاظی های تو خالی بشوند - ما در قرن سمعی و عمل ، علم و فلسفه زندگی میکنیم . هزاران قسم علوم و صنایع در جاو ما موجود است که قدماء و اسلاف ما ز وجود آن اطلاع نداشتند - در چنین قرنی ارایی لفاظی دیگر بحال نمانده و اگر بخواهیم وقت خود را بمن کیب عبارات فربیننده ، کتابات و انتقادات بیفایده ، تأکیدات و تکرار های بی مغز صرف کنیم از حقایق و معانی محروم مانده - عمر گرانبهانی را که باید در طلب امور جدی و مسائل واقعی مصرف شود بناطل از دست داده ایم - از مقالاتی که بعضی جوانان ما در جرائد نشر میدهند بطور وضوح می بینیم که چکونه از معانی و حقایق دور افتاده و در تعمیق الفاظ و تلفیق عبارات مستفرق گردیده اند - برای نمونه عباراتی را که یکی از این نویسنده کان در موضوع اتفاق تلفیق کرده است نقل میکنیم : اتفاق ! آری اتفاق ! آیا میدانید اتفاق چیست ؟ اتفاق آن کبوتر سفیدی است که بر کژتون در منقار گرفته قوم خود را بر هائی از طوفان بشارت میدهد ! اتفاق

بلبل خوش آواز است که بغمات دلکش خود دلهای افسرده را بطری
می آورد!

اتفاق هزار دستانی است که در فضا او ج گرفته و از آن جاترانه
های روح بخش خود را به مراهی نسیم بهشت برای ما می فرستد!
اتفاق فرشته آسمانی است که بالهای نورانی خود را بر سر ارواح شجاعان
و دلاوران گسترد و آن ها در زیر بال میگیرد! الله اکبر:
ای اتفاق! تو کیستی؟ چه نام داری؟ بچه زبان تو را توصیف و بچه
چیز تو را تشییه کنم؟ آیا تورا بحلوه و دلارانی طبیعت در ایام بهار
تشییه نمایم؟ ایامی که هوا صاف، نسیم لطیف، بلبلان نفعه سرا،
کلها درخشنان، باد مشکبیز و درختان ازو زش باد در حر گتند؟ الی
آخر، ، ، حالا انصاف داده و از این نویسنده جوان عبرت بگیرید!
از او تقاضا میشود در زمینه اتحاد و اتفاق چیزی بنویسد - او هم
بچای این که فوائد و نتایج اتفاق و اتحاد را شرح دهد چهار صفحه
بزرگ را از این ترهات و عبارات بی معنی و لغو پر میسازد - در
صورتی که این نویسنده جوانی است شرقی که مضرات و مفاسد
اختلافات مذهبی و نژادی و غیره را به چشم خود دیده
خرابی ها و بدیختی هائی را گه در نتیجه نفاق بمالک مشرق وارد
میشود هر روز مشاهده مینماید و آنکه بعض نوشتن هزاران امثاله
تاریخی و حقایق ثابت، یک مشت کامات بلبل و فرشته و بال و نسیم
و وو... بهم بافته و این طرز انشاء را فضیلت و هنرمنی یندارد! نویسنده
دیگر را سراغ دارم که خواسته است کتابی در موضوع عشق و
جمال بنویسد - در فصل اول شروع توصیف قلمی می کند که از
شیشه ساخته شده محتوی بر مرکب قرمز رنگی بوده و دانه ای پنج
شاهی در بازار قاهره بفروش میرسد، چندین صفحه را از توصیف
قلم مزبور پر کرده افکار و احساسات راجع عشق و جمال را از آن

استخراج میکند

آیا این قسم نویسنده‌گی را غیر از بازی کودکانه چیز دیگر می‌توان نامید؟ نتیجه و فایده ادبیات اصلاح امور عame. راهنمائی ملت، کشف رموز طبیعت، تمعن گرفتن از جمال دلا رای حقایق آفرینش است و این معکن نیست مگر وقتی که اساس ادبیات بر امور جدی و واقعی کدارده شده ترکیب عبارات ظاهر فرب و تالیف کلمات مصنوعه خالی از معنی بکلی منسوخ و متروک گردد

(التهی)

حضرت وحید ا مقلاط بعضی جراید امروزه و کتابهای را که نویسنده‌کان معروف! اخیراً منتشر ساخته اند بدقت ^{تم} لاحظه و مطالعه بفرمایید؟ آیا جمله‌ها و عبارات آن نظیر عباراتی که سلامه موسی از آن جوان نویسنده نقل نموده است نیست؟ و آیا نباید ما نیز جوانان خود را از این طرز انشاء کودکانه منع کرده مضرات و مفاسد آنرا بانها حالی نماییم؟ اگر چنین است پس خواهشمند مساکت ننشته و شما که امروز تنها حافظ و طرفدار تعالی و ترقی ادبیات فارسی هستید در این زمینه بیشتر چیز نوشته و مخصوصاً نشر نویسان اقلایی را فراموش نکرده و ببینید چگونه در انتصاح ادبیات فارسی کوشیده و میکوشند! آن ^{علوم انسانی و مطالعات ادبیات} تحقیقات نویسنده‌گان و متبته ساختن این بی سعادتی جاهل که بزرگترین و مقدس ترین اصول ملی را فدای اغراض پست خود (که یکی از آنها لاف دانشمندی زدن در عین بی سعادتی است) مینهایند خود داری نفرمایید

(دهقان آکرمانی

آنچه را نویسنده فاضل و شاعر کامل آقای دهقان کرمانی در خرایی نشر و تنزل انشاء مرقوم فرموده اند کاملاً تصدیق داریم و اگر تاکنون در موضوع خرایی نشر سخنی نرانده ایم برای آنست که خواسته ایم از

مبازه بتهائی باجهال بر کنار باشیم ولی اینک که جامعه بدین مفاسدی برده و فضلا در مقام انتقاد بر آمده اند مانیز باعزم راسخ بیاری آنان بر خاسته در جاوگیری از این سیل خرابی کمر همت خواهیم بست و مفاسد این کونه تکارشات عاری از لفظ و معنی را کاملا تشریح خواهیم کرد این مسئله هم نکفته نماند که فرق فيما بین لفاظان مصری و ایرانی از زمین تا آسمانست زیرا آنان لااقل ارعهده ترکیب الفاظ بر میابند اما لفاظان ما از لفظ و معنی هر دو دودند چنانچه عنقریب شرح آن در مقالات مبسوطه خواهد آمد وحید

نامه خاقانی بشروانشاه

(از کتاب کوهستان)

قارئین ارمغان البته صاطر دارند که در شماره نخستین سال پنجم یک نامه ناعی از حکیم الفضل الدین خاقانی ثبت شد و ضمناً وعده دادیم که سایر مکاتیب آن حکیم و شاعر بزرگ را که فقط در کتاب کوهستان ما موجود و بدسترس ماست زیر صفحات ارمغان قرار دهیم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

اینک وفای بدان و عدم رایج این گرامی نامه که هنکامه حکمت و فصاحت و بلاغت از او گرم است برداختیم و در حقیقت سال ششم را نیز بناهه خاقانی افتتاح کردیم.

فضلا و اهل ادب و صیر فیان بازار سخن میدانند که قدر و بهای اینکونه نامه ها چیست بلکه ممکن نیست قیمت و بهای آنها را تعیین کردن چه هر چیز از قبیل زر و سیم و کوه و آب و خاک در عالم مثل و بدل دارد ولی این نامه ها ابدا عدیل و نظری در عالم ندارند.

این خود یکی از افتخارات ارمغانست که موفق گردید بعد از هفتاد سال از اساقید بزرگ سخن مانند سعدی و خاقانی نامه های گرانبهای